

عنوان مقاله:

واکوی نظریه سازنده گرایی اجتماعی و دلالت های آن در تعلیم و تربیت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

تورج فلاح مهنه - استادیار گروه علوم تربیتی، واحد تربت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، خراسان رضوی، ایران.

وحیده مرادیان محمدیه - دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تربت حیدریه

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تبیین نظریه سازنده گرایی اجتماعی و استنتاج دلالت های تربیتی این نظریه برای تعلیم و تربیت است. روش پژوهش استنتاج قیاسی از نوع الگوی بازسازی شده فرانکنا است. یافته های پژوهش بیانگر آن است که سازنده گرایی اجتماعی یکی از نظریات مهم و کاربردی در زمینه یادگیری و آموزش و پرورش است. نظریه سازنده گرایی اجتماعی در زمینه اهداف، اصول و روشهای تربیتی، برای آموزش و پرورش حائز دلالت های فراوانی بود. از جمله اهداف تربیتی که به دست آمد عبارتند از: یادگیری مبتنی بر فرهنگ و اجتماع، رسیدن به منطقه تقریبی رشد، رشد شناختی - اجتماعی کودکان و محوریت یادگیرنده در یادگیری؛ در حیطه اصول، توجه به تفاوت های فردی، شکوفایی استعدادها، مشارکت و دانش آموز محوری؛ در حیطه روشهای تربیتی، روش پیش سازماندهنده، خودارزیایی، مشارکتی و پرسش و پاسخ را شامل می شود. نتایج پژوهش نشان داد که نظریه سازنده گرایی اجتماعی دارای مولفه هایی همسو با آموزش و پرورش فراگیر است و این نشاندهنده اهمیت آموزش فراگیر برای نظریه پردازان سازنده گرایی است، لذا می توان گفت نظریه سازنده گرایی دارای پتانسیل بالایی برای اجرایی کردن شدن در نظام آموزش و پرورش را داراست.

کلمات کلیدی:

سازنده گرایی اجتماعی، تعلیم و تربیت، دلالت تربیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699573>

